

עמ"ת 37610/10-14 - ר' ה' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 נובמבר 2014

עמ"ת 37610-10-14 ה'(עציר) נ' מדינת
ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

ר' ה' (עציר)

העוררים

נגד

מדינת ישראל

המשיבים

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד עידו רז

ב"כ המשיבה: עו"ד דפנה ינוביץ דוד

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש השלום בפ"ת (כב' השופט הישאם אבו שחאדה) במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בלא שנעתר לעתירת בא כוחו, להורות על קבלת תסקיר מעצר שיבחן את כלל הנתונים טרם בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

2. בא כוח העורר טען בהסתמך על פסיקה שהגיש כי נפלה שגגה מעם בימ"ש קמא בעת שלא בחן אפשרות שחרור לחלופת מעצר באמצעות תסקיר מעצר אשר היה שוטח בפני בימ"ש קמא את כלל הנתונים הרלוונטיים. עוד טען בא כוח העורר כי עברו הפלילי של העורר אינו מהווה נתון המטה את הכף לאי קבלת תסקיר מעצר כאמור ועתר לביהמ"ש לקבל את הערר כמפורט בטיעוניו דלעיל.

3. באת כוח המשיבה מנגד, טענה כי החלטת ביהמ"ש נשענת על אדנים מוצקים וכי בנסיבותיו של העורר אשר בעבר הורשע בגין רצח של בת זוגתו ובתו בת החמש וכן לנוכח הרקע לביצוע העבירות דאז אשר קם גם עתה בעת שהעורר נאלץ לעזוב את ביתו ואף בשים לב להתרעת אחותו בדבר החשש הנשקף ממנו להישנות המעשים, אין מקום לבחון חלופת מעצר ודין הערר להידחות.

4. כתב האישום מייחס לעורר ביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן איומים בעודו נתון תחת השפעת אלכוהול. על פי כתב האישום שנקבעו ראיות לכאורה להוכחתו, הנאשם שב אל הבית באישון לילה כשהוא תחת השפעת אלכוהול וכשהמתלוננת דרשה ממנו לעזוב את הבית תוך שהדפה אותו מהמיטה אליה ביקש להיכנס, היכה בה ולאחר שהתקשרה למשטרה ניתק את השיחה ובעודה מנסה להתקשר בשנית, משך את הטלפון הסלולרי מידיה, דחף אותה, הפיל אותה על הספה והתיישב על גבה תוך שהוא ממשיך למשוך את מכשיר הטלפון הסלולרי מידיה. משלא צלח במעשיו הפיל אותה ארצה ובתוך כך קרע את חולצתה תוך שהינו אומר לה שימתין לשוטרים ויכה אותה במכת אגרוף מולם וגורם לחבלתה.

5. כתב האישום מייחס לעורר עבירה נוספת שבוצעה לכאורה לאחר ששחרר בתנאים מגבילים בגין ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון וביניהם הרחקה ואי יצירת קשר עם המתלוננת ועלה לכאורה כי התקשר למכשיר הטלפון הסלולרי של בתה של המתלוננת המתגוררת עם בני הזוג ובאותן נסיבות אמר לה "תגידי לאמא שלך שהיא החזירה אותי 40 שנה אחורה".

6. המדובר בעורר שבעברו ביצוע עבירת רצח של בת זוגו ושל בתו שבוצעה בשנת 1982 והעורר שוחרר ממאסר ממושך שריצה. אחותו של העורר מצאה לנכון להתריע בדבר מצבו של העורר אשר דר ברכבו ונעדר מקום מגורים. נסיבות אשר בעבר שימשו רקע לביצוע עבירת הרצח בה הורשע.

7. הצדק עם בימ"ש קמא כי החלטת בימ"ש להורות על שחרורו של העורר בעקבות האירוע נשוא האישום הראשון לא לקטה בחוסר סבירות. ואולם האירוע שיש בו כדי להטות את הכף הינו האירוע נשוא האישום השני, אשר לא אך שכוללת פן של הפרת הוראה חוקית המקימה עילת מעצר עצמאית, אלא תוך ביצוע עבירת אלימות מילולית תוך אזכור עברו הפלילי של המשיב המקים ביתר שאת את החשש למסוכנות מצידו וכפי שציין בימ"ש קמא, אין צורך בדברי פרשנות לאותה אמירה. הדברים מדברים בעד עצמם ואין ספק שהחזרה 40 שנה אחורה, הייתה לאירוע הרצח של בת הזוג והבת המשותפת.

8. אכן לא נעלם מעיני כי עפ"י מצוות המחוקק יש לבחון קיומה של חלופת מעצר ואולם מנגד, נקבע כי יש להבחין בין חובתו של ביהמ"ש לבחון את האפשרות העקרונית לקיומה של חלופת מעצר לבין עריכת בחינה קונקרטית בנוגע לחלופת מעצר זו או אחרת. נקבע כי מדובר בבחינה שהינה דו שלבית, שתחילה על ביהמ"ש לבחון האם ניתן בנסיבות הקונקרטיות של התיק שבפניו כדי להסיר את עילת המעצר הרלוונטית באמצעות חלופת מעצר כלשהי ורק אם המסקנה לכך הינה חיובית, יעבור ביהמ"ש לבחינת חלופות המעצר הקונקרטיות ומידת התאמתן ולשקילת הצורך לעריכת תסקיר. וראה לעניין זה בש"פ 9284/08 מאור לוי נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 2410/13 עמאש נ' מדינת ישראל.

9. ובנסיבותיו הספציפיות של התיק שבפניי תוך מתן הדעת למידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מצידו של המשיב ואף לקושי לרכוש אמון שימלא אחר תנאי שחרור, אם יוטלו עליו, בשים לב להפרת תנאי השחרור שנקבעו בעניינו, ולא כל שכן, בעת שהופרו תוך ביצוע עבירת איומים שיש בה כדי להטיל אימה בעת שהינה מפנה לעברו הפלילי, לא התמלאה המשוכה הראשונה באופן שלא ניתן לשקול כל חלופת מעצר בעניינו של העורר ועל כן גם לא היה מקום להפנות לתסקיר מעצר לבחינת חלופת מעצר קונקרטיית כאמור והחלטת בימ"ש קמא בדין יסודה ודין הערר להידחות.

ניתנה והודעה היום ט' חשוון תשע"ה, 02/11/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת